

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/31/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4418205615
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4418205615.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Podhorcovej a sudkýň JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Marty Polyákovej, v právnej veci žalobcov: 1/ E. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. A., U. XXXXX/X, 2/ Y. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. Q. L. 7, E., W. L. C., štátny občan W. L. C., proti žalovanému: Všeobecná úverová banka a.s., Bratislava, Mlynské nivy 1, IČO: 31 320 155, o neplatnosť právnych úkonov, o odvolaní žalobcu v 1/ a 2/ rade proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 24. septembra 2019, č. k. 18C/65/2018-135, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcov a žalovanému priznal voči žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku. V úvode odôvodnenia uviedol, že žalobcovia sa podanou žalobou domáhali, aby súd určil, že záložné právo zriadené na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam špecifikovaným v petite žaloby je voči nim neúčinné, aby súd určil, že plnomocenstvo udelené žalovaným ako splnomocniteľom pre Dražobná spoločnosť, a.s. je neplatné, aby súd určil, že zmluva o poskytnutí flexihypotéky na refinancovanie reg. č. XXX/XXXXXX/XX - XXX/XXX zo dňa 31. 10. 2011 uzavretá medzi žalobcami a žalovaným je neplatná, a aby súd určil, že zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. č. XXX/XXXXXX/XX - XXX/XXX zo dňa 23. 12. 2011 v znení dodatku zo dňa 22. 05. 2012 uzavretá medzi žalobcami a žalovaným je neplatná.

2. Právne vec odôvodnil ust. § 52 ods. 1 a 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 1 ods. 3 písm. a) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“), § 137 písm. c) a d), § 180, § 183 ods. 2 a 4, § 290, § 295 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Vykonaným dokazovaním, zo zmluvy o poskytnutí flexihypotéky, reg. č. XXX/XXXXXX/XX - XXX /XXX (ďalej len „zmluva o poskytnutí flexihypotéky“, „zmluva o úvere“), mal preukázané, že žalobcovia ako dlžníci a žalovaný ako veriteľ uzavreli dňa 31. 10. 2011 zmluvu o flexihypotéke. V bode 8 tejto zmluvy bol uvedený spôsob splácania úveru a úroku, v bode 8.1 bolo konkrétne uvedené, že úver bude splácaný anuitnými splátkami. Bod 11 zmluvy uvádzal ako predmet zabezpečenia úveru nehnuteľnosť. V bode 14.13 písm. b) bolo uvedené, že dlžník mal možnosť oboznámiť sa s ustanoveniami tejto zmluvy a všetkých jej príloh, ktoré mu boli pri podpisovaní tejto zmluvy odovzdané, porozumel im, súhlasil s ich obsahom a tieto predstavovali prejav jeho slobodnej a vážnej vôle. Vo všeobecných obchodných podmienkach žalovaného bolo v úvodných ustanoveniach vysvetlený pojem „splátka“ ako pravidelná anuitná splátka úveru dohodnutá podľa úverovej zmluvy, ktorej časť tvorí splátka úveru a

zvyšná časť splátka úrokov. Z prílohy zmluvy o poskytnutí flexihypotéky mal preukázané, že žalobcom poskytol žalovaný úver v hodnote 689 000 eur s fixovanou úrokovou sadzbou vo výške 6,79 % p. a. Ročná percentuálna miera nákladov uvedená v bode 4.3 prílohy bola vo výške 7,02 %. Celkový počet anuitných splátok bol uvedený počtom 168. Výška mesačnej anuitnej splátky bola uvedená sumou 6 366 eur. Termín konečnej splatnosti úveru bol uvedený ako 14 rokov odo dňa splatnosti prvej anuitnej splátky. V bode 5 prílohy bol ako predmet zabezpečenia uvedený rozostavaný rodinný dom na parcele číslo XXXX/X vo vlastníctve žalobcov a rozostavaná garáž na parcele č. XXXX/X vo vlastníctve žalobcov a pozemky parc. č. XXXX/X a XXXX/X zapísané na liste vlastníctva XX XXX vo vlastníctve spoločnosti Azoter s.r.o. Zo zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. č. XXXXXXXXXX/XX - XXX/XXX (ďalej len „záložná zmluva“) mal preukázané, že žalobcovia ako záložcovia a žalovaný ako záložný veriteľ podpísali 23. 12. 2011 záložnú zmluvu na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej podľa zmluvy o poskytnutí flexihypotéky, predmetom zálohu, ktorý bol uvedený v bode 1, bol okrem iného rozostavaný rodinný dom na parcele XXXX/X a rozostavaná garáž na parcele XXXX/X vo vlastníctve žalobcov. V článku IX. ods. 5 zmluvnej strany vyhlásili, že sú oprávnené s predmetom zmluvy nakladať v súlade s podmienkami záložnej zmluvy, zmluvné prejavy sú dostatočne zrozumiteľné a určité, zmluvná voľnosť nie je obmedzená a právny úkon je v predpísanej forme. Článok VIII. zmluvy obsahoval podmienky výkonu záložného práva vrátane predaja zálohu na dražbe. Z dodatku k zmluve o zriadení záložného práva, ktorý bol podpísaný dňa 22. 05. 2012 medzi žalobcami ako záložcami a žalovaným ako záložným veriteľom, mal preukázané, že dodatok zmenil záhlavie zmluvy v časti záložca, ostatné ustanovenia zmluvy o zriadení záložného práva zostali nezmenené. Z návrhu na vklad záložného práva do katastra nehnuteľností zo dňa 23. 12. 2011 mal preukázané, že žalobcovia podali návrh na vklad záložného práva k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom záložnej zmluvy, nehnuteľnosti boli definované okrem iného ako rozostavaný rodinný dom na parcele č. XXXX/X a rozostavaná garáž na parcele č. XXXX/X. Z rozhodnutia Správy katastra Nové Zámky zo dňa 29. 06. 2012 zistil, že Správa katastra povolila vklad záložného práva na základe záložnej zmluvy k nehnuteľnostiam, nehnuteľnosti boli uvedené ako rozostavaná stavba bez súpisného čísla na parcele č. XXXX/X a rozostavaná stavba bez súpisného čísla na parcele č. XXXX/X. Z výpisu z listu vlastníctva č. XX XXX pre k. ú. W. A. mal preukázané, že žalobca bol vlastníkom pozemkov parcelné č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X. Na uvedené nehnuteľnosti bolo zriadené podľa časti C výpisu z listu vlastníctva záložné právo v prospech žalovaného na základe zmluvy o zriadení ZP, záložné právo bolo zriadené na nehnuteľnosti parcelné č. XXXX/X, XXXX/X. Z výpisu z listu vlastníctva č. XX XXX, k. ú. W. A., mal preukázané, že žalobcovia boli spoluvlastníkmi rodinného domu, súpisné č. XXXXX a garáže, súpisné č. XXXXX. Na uvedené nehnuteľnosti bolo zriadené záložné právo v prospech žalovaného na základe zmluvy o zriadení ZP, súpisné čísla boli nehnuteľnostiam pridelené rozhodnutím o určení súpisného čísla na základe geometrického plánu zo dňa 25. 06. 2012. Z výpisu z účtu k hypotekárnemu úveru vedenému v spoločnosti VÚB banka a.s. zistil, že žalobcovia v období február XXXX až december XXXX splácali hypotekárny úver. Zo znaleckého posudku č. 31/2012 zo dňa 11. 07. 2012 vyhotovenom Ing. Zuzanou Vadkertiovou mal preukázané, že všeobecná hodnota nehnuteľností, teda rodinného domu a garáže, ktoré sú v spoluvlastníctve žalobcov, bola určená sumou 1 900 000 eur. Zo znaleckého posudku č. 37/2018 zo dňa 08. 03. 2018, ktorý vyhotovil Ing. Juraj Sedláček, mal preukázané, že hodnota nehnuteľností, ktoré boli predmetom záložného práva, bola 1 280 000 eur. Z pokusu o zmier zo dňa 22. 03. 2017 mal za zistené, že žalovaný upozornil žalobcov na to, že neuhradili dlžnú pohľadávku z titulu hypotekárneho úveru, a že pohľadávka žalovaného po lehote splatnosti je 37 224,88 eura. Žalobkyňa prevzala pokus o zmier dňa 28. 03. 2017. Z výzvy na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 18. 04. 2017 zistil, že žalovaný vyzýval žalobcov na vrátenie celého zostatku úveru v lehote určenej vo výzve. Táto výzva bola prevzatá žalobkyňou dňa 21. 04. 2017 a žalobcom dňa 29. 04. 2017. Z plnomocenstva udeleného žalovaným spoločnosti Dražobná spoločnosť, a.s. dňa 12. 05. 2017 mal preukázané, že žalovaný udelil spoločnosti Dražobná spoločnosť, a.s. plnomocenstvo na zastupovanie a konanie žalovaného pri realizácii záložného práva. Z oznámenia Dražobnej spoločnosti, a.s. zo dňa 27. 07. 2017 mal preukázané, že táto spoločnosť oznámila žalobkyňi, že na základe poverenia záložného veriteľa, teda žalovaného, začal s výkonom záložného práva, ktorým bola zabezpečená pohľadávka žalovaného. Z listu žalobcu zo dňa 05. 06. 2018 mal preukázané, že žalobca namietal postup Dražobnej spoločnosti, a.s. pri výkone dražby. Z uznesenia Okresného súdu Nové Zámky, sp. zn. 9C/57/2018-71 zo dňa 27. 08. 2018 mal preukázané, že Okresný súd v Nových Zámkach nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil žalovanému a Dražobnej spoločnosti, a.s. zdržať sa výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam uvedeným v zmluve o zriadení záložného práva, nariadil povinnosť zdržať sa výkonu dobrovoľnej dražby a uložil žalobcom, aby podali žalobu o určenie neplatnosti záložného práva viaznuceho v prospech žalovaného na nehnuteľnostiach

vo vlastníctve navrhovateľov, o určenie neplatnosti plnomocenstva a o určenie neplatnosti zmluvy o poskytnutí flexihypotéky a zmluvy o zriadení záložného práva. Podľa internetovej stránky Národnej banky Slovenska, časť banková úroková štatistika, mal preukázané, že v októbri 2011 bola úroková sadzba pre hypotekárne úvery nad 10 rokov 7,9030 % ročne, ročná priemerná miera nákladov pri úveroch na nehnuteľnosti 5,3017% ročne.

3. Pri rozhodovaní o žalobe sa v prvom rade vysporiadal s procesnou pasivitou žalobcov a konštatoval, že žalobcovia po podaní žaloby neurobili v uvedenej veci žiadny relevantný procesný úkon a o konanie na súde sa nezaujímali, nepreberali poštu a nezaujímali sa o to, akým spôsobom sa žalovaný k veci vyjadril. Obaja žalobcovia sa nezúčastnili ani jedného pojednávania nariadeného vo veci. Ich neúčast' ospravedlnil v oboch prípadoch žalobca v prvom rade svojimi zdravotnými problémami, neuviedol telefónne číslo a ani elektronickú adresu, kde by mu súd prvej inštancie mohol oznámiť skutočnosť, že jeho ospravedlnenie jeho neúčasti na pojednávaní neakceptuje. Z ospravedlnení žalobcu nemal za zrejmé, prečo sa konania vo veci nemohla zúčastniť jeho manželka ako žalobkyňa. Preto s prihliadnutím na § 180 CSP na druhom pojednávaní vo veci konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcov, neakceptujúc tak ich procesnú pasivitu v konaní. Zastal názor, že za procesne prípustnú bolo možné považovať žalobu iba v prvom uplatnenom nároku s prihliadnutím na ustanovenie § 137 písm. c) CSP, pretože vzhladol na liehavý právny záujem žalobcov na určení, že či je záložné právo viaznuce na ich nehnuteľnostiach, ktoré vzniklo na základe záložnej zmluvy, resp. zmluvy o poskytnutí flexihypotéky, účinné alebo nie. Bez takéhoto určenia, by sa javilo ich právne postavenie ako neisté. Žalobu v druhej časti nároku, teda v časti určenia neplatnosti plnomocenstva udeleného žalovaným dražobníkovi, nepovažoval za procesne prípustnú. Dôvodil, že plnomocenstvo je hmotno-právnym vzťahom medzi žalovaným a treťou osobou, žalobcovia teda nemohli mať liehavý právny záujem na preukázaní neplatnosti takéhoto plnomocenstva. Dodal, že aj keby súd vyslovil, že plnomocenstvo bolo neplatné, žalovanému by nič nebránilo v tom, aby dražobníkovi vystavil novú plnú moc. Za procesne neprípustný považoval aj nárok žalobcov uplatnený v tretej a štvrtjej časti petitu, teda žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o flexihypotéke a záložnej zmluvy. Argumentoval, že s prihliadnutím na § 137 písm. d) CSP bolo možné žalobou požadovať, aby sa rozhodlo o určení právnej skutočnosti, len ak to vyplýva z osobitného predpisu. Zmluvu o poskytnutí flexihypotéky a aj záložnú zmluvu, ktoré boli uzavreté medzi žalobcami a žalovaným, označil za spotrebiteľské zmluvy, ale zmluvu o flexihypotéke nepovažoval za zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Mal za to, že zo žiadneho právneho predpisu nevyplývalo, že by sa žalobcovia ako spotrebiteľia mohli domáhať neplatnosti zmluvy o poskytnutí flexihypotéky ani záložnej zmluvy, u zmluvy o poskytnutí flexihypotéky mal za to, že aplikácia príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z. z. bola vylúčená. Mal za to, že žalobcovia sa mohli domáhať iba neplatnosti určitých častí zmluvy, ale žalobcovia žalobu takto nepostavili. Pri rozhodovaní o prvom uplatnenom nároku, teda o neúčinnosti záložného práva zriadeného na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam, ktoré boli vo vlastníctve žalobcov, vzhladom na skutočnosť, že sa jednalo o spotrebiteľské zmluvy, preskúmal zmluvu o poskytnutí flexihypotéky a aj záložnú zmluvu. Dospel k záveru, že zmluva o poskytnutí flexihypotéky neporušovala žiadne ustanovenia spotrebiteľského práva, žalobcovia ju uzavreli slobodne a vážne. Zmluva obsahovala správne uvedenú ročnú priemernú mieru nákladov, ktorá korešpondovala s RPMN, ktorú v danom období uvádzala Národná banka Slovenska pre poskytnutie hypotekárnych úverov, námietky žalobcov o neprijateľných podmienkach v zmluve teda nepovažoval za relevantné. K námietke žalobcov, že im neboli riadne vysvetlené anuitné splátky úveru, dôvodil, že zmluva o poskytnutí flexihypotéky a všeobecné zmluvné podmienky dostatočne vysvetľovali spôsob anuitného splácania úveru. Anuitné splátky pre spotrebiteľa podľa jeho názoru nepredstavovali žiadnu nevýhodu. Ďalej argumentoval, že žalobcovia neuviedli, prečo by mala záložná zmluva uzavretá medzi nimi a žalovaným, neplatná. Ich jedinou výhradou bola skutočnosť, že v záložnej zmluve boli nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom zálohu označené ako „rozostavaný rodinný dom a rozostavaná garáž“, ktorá skutočnosť nekorešpondovala s označením nehnuteľnosti, ktoré bolo uvedené na liste vlastníctva. Mal preukázané, že záložná zmluva bola medzi žalobcami a žalovaným podpísaná dňa 23. 12. 2011. Predmet zálohu bol okrem iného uvedený ako rozostavaný rodinný dom na parcele č. XXXX/X a rozostavaná garáž na parcele č. XXXX/X. V čase podpisu záložnej zmluvy žalobcovia túto skutočnosť preukázateľne nenámietali - skutočný stav a označenie nehnuteľnosti teda zodpovedal stavu a označeniu nehnuteľnosti v čase podpisu záložnej zmluvy. Nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom zálohu, boli rovnakým spôsobom označené aj v návrhu na vklad záložného práva do katastra nehnuteľností zo dňa 23. 01. 2011, ktorý podpisovali žalobcovia a boli takto označené aj v rozhodnutí Správy katastra zo dňa 29. 06. 2012. Mal preukázané, že súpisné čísla pre rodinný dom a garáž, ktoré sú vo spoluvlastníctve žalobcov, boli pridelené až na základe geometrického plánu zo dňa 25. 06. 2012

- táto skutočnosť bola jednoznačne preukázaná z výpisu z listu vlastníctva č. XX XXX k. ú. W. A.. Prezentoval názor, že označenie nehnuteľnosti v čase podpisu záložnej zmluvy korešpondovalo so stavom nehnuteľnosti v čase podpisu zmluvy. Nehnuteľnosti ako predmet zálohu boli jednoznačne a dostatočne špecifikované, neskoršia zmena označenia nehnuteľností nemohla mať žiadny vplyv na platnosť záložnej zmluvy. Zastal tiež názor, že na neplatnosť záložnej zmluvy nemohlo mať vplyv ani rozdielne ocenenie nehnuteľností podľa dvoch znaleckých posudkov, tak ako žalobcovia namietali v žalobe. Dodal, že nesprávne ocenenie nehnuteľností mohlo mať vplyv v žalobe o neplatnosť dobrovoľnej dražby, ale nie o žalobe o určenie neplatnosti záložného práva. Nestotožnil sa s názorom žalobcov, že boli „nemilo prekvapení“, keď dražobná spoločnosť ako dražobník začala realizáciu záložného práva, pretože mal jednoznačne preukázané, že žalovaný upozornil žalobcov na neplatenie dlhu predtým, než pristúpil k uplatneniu záložného práva dvakrát - jednalo sa o pokus o zmier zo dňa 22. 03. 2017 a výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru zo dňa 18. 04. 2017. Oba tieto dokumenty boli žalobcom nepochybne doručené. V závere zvýraznil, že žalobcovia začali preukázateľne namietiť neplatnosť zmluvy o poskytnutí flexihypotéky, resp. záložnej zmluvy, až potom, keď prestali splácať splátky, teda viac ako po siedmich rokoch od uzavretia zmluvy. Tvrdenie žalobcov, že si zmluvu o poskytnutí flexihypotéky a ani záložnú zmluvu dostatočne neprečítali, neakceptoval. Mal za to, že spotrebiteľ je povinný vyvinúť a uplatniť dostatočnú opatrnosť pri podpise každej zmluvy, ktorú uzatvára. Nepozornosť žalobcu alebo ľahostajnosť žalobcu ako spotrebiteľa pri podpise zmluvy nemôže podľa názoru súdu požívať právnu ochranu. Žalobcom nikto nebránil, aby si obidve zmluvy riadne prečítali a prípade, ak im nerozumeli, tieto konzultovali s osobou znalou práva. Žalobcom navyše nikto nenútil, aby obidve zmluvy podpísali. Zmluva o poskytnutí hypotekárneho úveru je bežným bankovým produktom a ak sa žalobcom konkrétne zmluvy nepáčili, mohli navštíviť so žiadosťou o poskytnutie hypotéky inú banku. Z vyššie uvedených dôvodov žalobu zamietol v plnom rozsahu.

4. O nároku na trovy konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 a na § 262 ods.1 CSP a žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Rozsudok súdu prvej inštancie napadli v zákonnej lehote odvolaním žalobcovia domáhajúc sa jeho zmeny a vyhovenia ich žalobe. Namietali postup prvoinštančného súdu ohľadne nezohľadnenia ich neprítomnosti na vytyčenom pojednávaní a nevyhovenie ich žiadosti o odročenie pojednávania z objektívnych zdravotných dôvodov. Mali za to, že im takýmto postupom súdu bola odňatá reálna možnosť bránenia ich práv v súdnom procese. Namietali, že im nebolo doručené ani vyjadrenie žalovaného k žalobe, ku ktorému mali plné právo sa vyjadriť. Zvýraznili, že ďalším dôležitým faktorom bolo ochorenie žalobcu v rámci jeho zahraničnej pracovnej cesty, ktoré dokonca trvá doposiaľ, s príslušnými kontrolami a rehabilitáciou. Preto vedeli urobiť len to, že konajúcemu súdu včas dali na vedomie daný zdravotný stav s príslušným lekárskeym potvrdením a ospravedlnením. V dôsledku opísaného ochorenia bol žalobca plne odkázaný na pomoc a opateru manželky, teda žalobkyne. Za nepravdivé označili tiež tvrdenie, že sa o súdne konanie nezaujímali. Konajúcim súdom uvádzanú snahu o doručenie vyjadrenia žalovaného bez jeho prevzatia nimi, označili za neopodstatnenú, nakoľko v dobe doručovania bol v zahraničí a žalobkyňa neobdržala žiadne oznámenie o doručovaní nejakej súdnej zásielky. Zvýraznili, že súdu oznámili adresy, a to aj na doručovanie. Uviedli, že vo veci boli vytyčené dve pojednávania, na obidve sa riadne a včas ospravedlnili a žiadali o pochopenie ich situácie s tým, aby pojednávanie bolo odročené vzhľadom na zdravotný stav žalobcu a starostlivosť poskytovanú zo strany žalobkyne v W., kde ochorel. Tvrдили, že bolo porušené ich právo na spravodlivý proces. V ďalšej časti odvolania poukázali na to, že predmet zálohu v čase uzatvárania záložnej zmluvy nebol v súlade s označovaným predmetom zálohu, ktorý bol neskôr bez nejakého príslušného dodatku k záložnej zmluve na príslušnom katastrálnom odbore zapísaný. Tvrдили, že v čase vykonávania ocenenia nehnuteľností žalovaným, v čase uzatvárania záložnej zmluvy, z ohliadky nehnuteľností žalovaný musel mať vedomosť o skutočnom stave predmetu zálohu a teda aj o skutočnej oveľa vyššej hodnote založených nehnuteľností. Napriek tomu do záložnej zmluvy vykonali zavádzajúci stav daných nehnuteľností, čo túto robilo neplatnou. Zastali tiež názor, že v zmluve o poskytnutí flexihypotéky bola zakotvená rozhodcovská doložka v bode 13. a táto bola prijateľná, nakoľko vyžaduje, aby sa podrobili rozhodcovi. Považovali to za rozporné s § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka. Tvrдили tiež, že ustanovenia zmluvy o úročení úveru a súvisiacich nákladov /nie skutočných/, ako aj so zabezpečením úveru zo strany žalovaného ako záložného veriteľa, boli neplatné.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcov uviedol, že pokiaľ ide o nevyhovenie žiadosti žalobcov o odročenie pojednávania nariadeného na 24. 09. 2019, nešlo o prvú žiadosť o odročenie pojednávania zo zdravotných dôvodov žalobcu; žalobcovia ospravedlňovali svoju neúčast' aj na pojednávaní nariadenom na 23. 07. 2019 a žiadali o jeho odročenie z dôvodu ambulantnej liečby

karpálneho tunela u žalobcu a u žalobkyne neexistoval žiadny, už vôbec nie dôležitý, dôvod. Žalobcovia ospravedlnili svoju neúčast' a požiadali o odročenie pojednávania nariadeného na 24. 09. 2019 len štyri dni pred nariadeným termínom pojednávania, pričom ako dôvod uviedli špeciálne neurologické vyšetrenie žalobcu, u žalobkyne dôvod neexistoval. Mal za to, že súd prvej inštancie postupoval správne v zmysle § 183 CSP a svoj postup aj riadne odôvodnil. Mal za to, že zmluva o úvere bola platným právnym úkonom obsahujúcim právnymi predpismi vyžadované náležitosti, žalobcom nikto nebránil v riadnom oboznámení sa s obsahom zmluvy o úvere, nikto ich nenútil k uzavretiu zmluvy o úvere. Žalobcovia v priebehu prípravy zmluvy o úvere ani počas 7 rokov jej trvania nenamietali jej obsah. Žalobcovia ako dôvod neplatnosti záložnej zmluvy uvádzali, že „predmet zálohu v čase uzatvárania záložnej zmluvy nehol v súlade s označovaným predmetom zálohu“, t. j. že v predmete zálohu sa uvádzajú nehnuteľnosti ako rozostavaný rodinný dom a ako rozostavaná garáž. Mal za to, že záložnú zmluvu podpísali žalobcovia slobodne a vážne, označenie predmetu zálohu nenamietali (až v žalobe podanej po siedmich rokoch od uzavretia Záložnej zmluvy, a to v čase, keď v dôsledku neplnenia záväzkov zo zmluvy pristúpil k výkonu záložného práva za účelom vymoženia pohľadávky zo Zmluvy o úvere). Rovnako ako v záložnej zmluve bol predmet zálohu označený aj v návrhu na vklad záložného práva do katastra nehnuteľností zo dňa 23. 12. 2011, ktorý návrh žalobcovia tiež podpísali. Ako vyplýva z LV č. XX XXX zo dňa 21. 08. 2018 - „Rozhodnutie o určení súpisného čísla a geom. plán č. 94/2008 zo dňa 25. 06. XXXX-ZXXXX/XX“, súpisné čísla predmetných stavieb - rodinný dom a garáž boli určené až v máji XXXX, a teda logicky nemohli byť uvedené v záložnej zmluve uzavretej v decembri 2011. K namietanej rozhodcovskej doložke poukázal na ust. § 93b ods. 1 zák. č. 483/2001 Z. z., a teda návrhom rozhodcovskej doložky si len splnil povinnosť vyplývajúcu mu zo zákona. Rozhodcovská doložka bola uvedená oddelene, určito, čitateľne a zrozumiteľne, žalobcovia s ňou prejavili svoj súhlas. Rozhodcovská doložka nebola uplatnená.

7. Žalobcovia vo svojej replike uviedli, že v plnom rozsahu tvajú na podanej žalobe.

8. Žalovaný vo svojej duplike zvýraznil, že k zriadeniu záložného práva došlo na základe zmluvy o zriadení záložného práva, ktorú uzavreli strany sporu. Mal za to, že predmetná zmluva o zriadení záložného práva spĺňala všetky zákonom stanovené náležitosti a neexistoval dôvod, pre ktorý by mala byť neplatná. Žalobcami namietané označenie predmetu zálohu v zmluve o zriadení záložného práva nemohlo spôsobiť neplatnosť predmetnej zmluvy, nakoľko predmet zálohu bol jednoznačne špecifikovaný. Argument žalobcov, že zmluve o úvere nevenovali dostatočnú pozornosť považoval za účelový. Tvrdil, že žalobcom nikto nebránil v riadnom oboznámení sa s obsahom zmluvy o úvere, nikto ich nenútil k uzavretiu zmluvy o úvere, žalobcovia ani počas 7 rokov jej trvania nenamietali obsah zmluvy. Žalobcovia svoj záväzok riadne nesplácali. K započítavaniu splátok poukázal na obsah vyjadrenia k žalobe a zvýraznil, že v Základných podmienkach úveru je uvedené, že: „Výška úveru: 689.000,00 eur; Celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť v súvislosti s poskytnutým Úverom: 1.069.991,06 eura - Z toho Výška istiny: 689.000,00 eur, Výška celkových nákladov dlžníka: 380.991,06 eura“, a teda žalobcovia vopred presne vedeli, koľko zaplatia na úver (okrem istiny). Žalobcami namietané poradie započítavania splátok je pre dlžníka, ktorý si riadne a včas plní svoje povinnosti plynúce zo zmluvnej dokumentácie, irelevantné - splatenie úveru má rozvrhnuté na presný počet splátok s určitou výškou (za predpokladu nezmenenej úrokovej sadzby po uplynutí fixovaného kedy na úplnom konci úverového vzťahu pri zachovaní riadneho a včasného splácania je na jeho strane dlh s nulovou hodnotou. Uviedol, že sa rozsiahlo vyjadril aj k žalobcami tvrdenej údajnej snahe o podhodnotenie nehnuteľností vo vyjadrení k žalobe, tiež preukázal nepravdivosť tvrdenia žalobcov, že sme ich neinformoval o pristúpení k realizácii záložného práva, čo preukázal listinnými dôkazmi. V podrobnostiach odkázal na obsah svojho vyjadrenia k žalobe. Zotrval na tvrdení o procesnej neprípustnosti žaloby, že zmluva o úvere bola platným právnym úkonom plne zodpovedajúcim požiadavkám príslušných právnych predpisov, ak aj, že zmluva o zriadení záložného práva bola platným právnym úkonom plne zodpovedajúcim požiadavkám príslušných právnych predpisov.

9. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP) po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP) preskúmal rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k

záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné, a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. Podľa § 387 ods. 1, 2 a 3 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody. Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

11. Ustanovením § 387 ods. 2 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

12. Predmetom tohto konania je žaloba žalobcov, ktorou sa domáhali určenia, že záložné právo zriadené na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam špecifikovaným v petite je voči žalobcom v 1. a 2. rade neúčinné, určenia, že plnomocenstvo udelené žalovaným ako splnomocniteľom pre Dražobná spoločnosť, a.s. je neplatné, určenia, že zmluva o poskytnutí flexihypotéky na refinancovanie reg. č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX zo dňa 31. 10. 2011 uzavretá medzi žalobcami a žalovaným je neplatná, určenia, že zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti reg. č. XXX/XXXXXX/XX - XXX/XXX zo dňa 23. 12. 2011 v znení dodatku zo dňa 22. 05. 2012 uzavretá medzi žalobcami a žalovaným je neplatná. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému priznal voči žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov konania rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

13. Odvolací súd považuje za potrebné vyjadriť sa k odvolacím námietkam žalobcov, konkrétne k ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihladenia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu. Podľa čl. 46 Ústavy SR sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl. 48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Táto vada namietaná žalobcami v konaní zistená nebola. S odvolacími námietkami žalobcov sa vysporiadal súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí v bodoch 53. a 54., na ktoré odvolací súd v plnom rozsahu poukazuje. Odvolací súd nezistil pochybenie súdu prvej inštancie v jeho procesnom postupe, či v samotnom doručovaní listín.

14. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav, a vo výroku vecne správne rozhodol, preto napadnutý rozsudok ako vo výroku vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 CSP). Zásadnou právnou otázkou bolo posúdenie existencie naliehavého právneho záujmu žalobcov na jednotlivých žalobných nárokoch.

15. Podľa § 137 písm. c) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

16. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že tzv. určovací žaloba, na rozdiel od ostatných typov žalôb uvedených v § 137 CSP má miesto iba za predpokladu, že žalobca má naliehavý právny záujem na požadovanom určení existencie alebo neexistencie práva. Je preto primárnou povinnosťou všeobecných súdov, aby sa pri rozhodovaní o určovacej žalobe vysporiadali najprv s otázkou (ne)existencie naliehavého právneho záujmu žalobcu. O vecnej opodstatnenosti žaloby môžu rozhodovať až po zistení, že naliehavý právny záujem je daný. Ústavný súd vo svojej doterajšej judikatúre už vyslovil právny názor, podľa ktorého ak všeobecné súdy postupujú tak, že rozhodnú o vecnej opodstatnenosti určovacej žaloby bez toho, aby dospeli k záveru o existencii naliehavého právneho záujmu žalobcu, porušia tým základné právo na súdnu ochranu ďalšieho účastníka konania {spravidla žalovaného (porovnaj II. ÚS 382/2010)}.

17. Určovací žaloba ma predovšetkým preventívny charakter. Jej účelom je spravidla poskytnúť ochranu práva žalobcu skôr, než dôjde k porušeniu práva. Je namieste tam, kde jej pomocou možno odstrániť stav ohrozenia práva, či neistoty v právnom vzťahu a primeranú nápravu nie je možné dosiahnuť inak, ale aj tam, kde určovací žaloba účinnejšia ako iné právne prostriedky vystihuje obsah a povahu príslušného právneho vzťahu, a kde jej pomocou možno dosiahnuť úpravu tvoriacu určitý právny rámec, ktorý je zárukou odvrátenia sporov v budúcnosti. Toto poslanie určovacej žaloby korešponduje so zákonnou požiadavkou existencie naliehavého právneho záujmu na ňou navrhovanom určení. Právny záujem, ktorý je podmienkou prípustnosti tejto žaloby musí byť naliehavý v tom zmysle, že žalobca v danom právnom vzťahu môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov. Nejde pritom o samotnú určovaciu žalobu, ale o to, čoho (akého určenia) sa ňou žalobca domáha a z akých právnych pomerov vychádza. Naliehavý právny záujem sa teda viaže na konkrétny určovací petit (to, čoho sa žalobca v konaní domáha) a súvisí s vyriešením otázky, či sa žalobou so zvoleným určovacím petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti žalobcovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu. Povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu na určení práva je naliehavý právny záujem, zaťažuje žalobcu. Posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie práva, ktoré je touto neistotou ohrozené. Záver súdu o (ne)existencii naliehavého právneho záujmu žalobcu preto predpokladá posúdenie, či podaná určovací žaloba je procesne prípustným nástrojom ochrany jeho práva, a či snáď spornosť neodstraňuje, a len zbytočne vyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné konanie. Ak žalobca neosvedčí svoj naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, ide o samostatný a prvoradý dôvod pre zamietnutie žaloby; pokiaľ súd dospeje k záveru, že tá-ktorá určovací žaloba nie je z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení spôsobilým alebo prípustným prostriedkom ochrany práva, zamietne žalobu bez toho, aby sa zaoberal meritom veci. Určovací žaloba nie je spravidla opodstatnená vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného práva, alebo ak požadované určenie má povahu (len) predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu či tu je (nie je) právo.

18. Žalobca (v zásade) nemá naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je alebo nie je, ak už k porušeniu práva došlo. Ochrana už porušeného práva môže dosiahnuť žalobou na plnenie. Iba v zriedkavých prípadoch obstoí určovací žaloba, ak možno žalovať na plnenie. Doktrína preventívneho charakteru určovacej žaloby vychádza preto z toho, že žalobca má naliehavý právny záujem vtedy, ak k porušeniu jeho práva (zatiaľ) nedošlo, avšak jeho právo je neisté alebo ohrozené. Stav tejto neistoty alebo ohrozenia možno (preventívne) odstrániť tým, že bude existovať rozhodnutie súdu o existencii (neexistencii) predmetného práva. Z doktríny preventívneho charakteru určovacej žaloby vyplýva, že žalobný nárok na plnenie konzumuje (v sebe zahŕňa) aj určovací žalobný nárok.

19. Podľa § 137 písm. d) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

20. Právnu skutočnosťou je skutočnosť, s ktorou právna norma spája vznik, zmenu alebo zánik právneho vzťahu. Najčastejšími právnymi skutočnosťami závislými od vôle sú zmluva, odstúpenie od zmluvy, skončenie pracovného pomeru výpoveďou a pod. Zákonodarca uviedol, že jeho záujmom bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti, resp. platnosti právnych úkonov a iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a mŕňajú sa účelu žaloby určovacej. Takáto žaloba je prípustná len v prípade, ak jej existenciu predpokladá osobitný predpis. Ako zákonodarca ďalej

v dôvodovej správe uvádza, medzi osobitné predpisy podľa písmena d) komentovaného ustanovenia patria napríklad Zákonník práce, zákon č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a pod. Novinkou je tiež ustanovenie § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, podľa ktorého sa od 1. januára 2018 spotrebiteľ môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

21. S ohľadom na citovaný právny výklad súd prvej inštancie správne zamietol žalobu v druhej časti nároku o určenie neplatnosti plnomocenstva udeleného žalovaným dražobníkoví ako procesne neprípustnú, pretože plnomocenstvo bolo hmotno-právnym vzťahom medzi žalovaným a treťou osobou a žalobcovia nemôžu mať naliehavý právny záujem na preukázaní neplatnosti takéhoto plnomocenstva. Ani odvolací súd nevzhladol naliehavý právny záujem žalobcov na požadovanom určení, pretože neboli účastníkmi tohto právneho vzťahu. Za procesne neprípustný správne považoval súd prvej inštancie aj nárok žalobcov uplatnený v tretej a štvrtej časti petitu, teda žalobu o určenie neplatnosti zmluvy o flexihypotéke a záložnej zmluvy s odkazom na ust. § 137 písm. d) CSP. Súd prvej inštancie správne skúmal, či je možné považovať zmluvu o poskytnutí flexihypotéky za spotrebiteľskú zmluvu podľa zákona č. 129/2010 Z. z., ktorý bol účinný v čase uzatvorenia zmluvy. Niet sporu o tom, že zmluva o poskytnutí flexihypotéky a aj záložná zmluva, ktoré boli uzavreté medzi žalobcami a žalovaným, sú spotrebiteľskými zmluvami, ale zmluva o poskytnutí flexihypotéky však nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Z § 3 ods. zák. č. 129/2010 Z. z. vyplýva, že spotrebiteľským úverom nie sú: a) hypotekárny úver a komunálny úver podľa osobitného predpisu, c) úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti. Na základe toho dospel i odvolací súd k záveru, že v tomto prípade nie je splnená podmienka, vymedzená § 137 písm. d) Civilného sporového poriadku, t. j. žalobcovia nemajú naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy o flexihypotéke, ako aj záložnej zmluvy, pretože nie daný ani preukázaný naliehavý právny záujem, keďže neexistuje právny predpis, ktorý by takúto žalobu pripustil, preto súd prvej inštancie žalobu v tejto časti žaloby o určenie neplatnosti zmlúv tiež zamietol. V tomto smere odvolací súd dodáva, že Civilný sporový poriadok vychádza zo zásady, že súd má určiť aktuálny právny stav. Zákonodarca zaviedol podmienku prípustnosti žaloby o určenie právnej skutočnosti z dôvodu, že jeho záujmom bolo vylúčiť všetky nepotrebné a nezmyselné žaloby o určenie neplatnosti, resp. platnosti právnych úkonov, alebo iných právnych skutočností, ktoré vyvolávajú ďalšie spory a mŕňajú sa účelu určovacej žaloby. Odvolací súd tiež dodáva, že ani prípadné určenie neplatnosti záložnej zmluvy by nevedlo k odstráneniu právnej neistoty žalobcov, alebo k zamedzeniu ohrozenia ich práva. Vzhľadom na to, že určenie platnosti alebo neplatnosti záložnej zmluvy sa nemôže vyriešiť celý obsah a rozsah sporného právneho vzťahu medzi účastníkmi, nemôže byť na takomto určení naliehavý právny záujem. Stav ohrozenia práva žalobcu alebo neistotu v jeho právnom postavení možno preto odstrániť len určením, či tu je alebo nie je záložné právo, prípadne, ak už došlo k realizácii záložného práva, určením či tu je alebo nie iné právo (napr. vlastnícke). Vo vzťahu k odvolacej námietke žalobcov, že v zmluve o poskytnutí flexihypotéky bola zakotvená rozhodcovská doložka v bode 13. a táto bola prijateľná, nakoľko vyžaduje, aby sa podrobili rozhodcovi, čo bolo rozporné s § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, odvolací súd podotýka, že opodstatnené a dôvodné je preskúmanie tých zmluvných podmienok, ktorým dochádza ku konkrétnemu porušeniu práva spotrebiteľa. Spotrebiteľia nemajú naliehavý právny záujem na určení tých zmluvných podmienok, ktoré sú síce obsahom spotrebiteľskej zmluvy, ale dodávateľ si na ich základe žiadne nároky voči spotrebiteľovi nikdy neuplatňoval, resp. ne realizoval oprávnenia v nich dojednané.

22. Vo vzťahu k prvému žalovanému nároku súd prvej inštancie správne konštatoval, že táto bola procesne prípustná s prihliadnutím na ustanovenie § 137 písm. c) CSP, kedy vzhladol naliehavý právny záujem žalobcov na určení, či je záložné právo viaznuce na ich nehnuteľnostiach, ktoré vzniklo na základe záložnej zmluvy, resp. zmluvy o poskytnutí flexihypotéky účinné alebo nie, pretože bez takéhoto určenia, by sa javilo ich právne postavenie ako neisté. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že nie je daný naliehavý právny záujem v zmysle § 137 písm. c) CSP na určení, či je záložné právo viaznuce na ich nehnuteľnostiach, ktoré vzniklo na základe záložnej zmluvy, resp. zmluvy o poskytnutí flexihypotéky účinné alebo nie. Takto formulovaný petít nerieši existenciu alebo neexistenciu určitého práva, teda samotný vznik záložného práva. Ako už bolo uvedené, stav ohrozenia práva žalobcu alebo neistotu v jeho právnom postavení možno preto odstrániť len určením, či tu je alebo nie je záložné právo, prípadne ak už došlo k realizácii záložného práva, určením, či tu je alebo nie je iné právo. V tomto smere odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. 09. 2016 sp. zn. 5 Cdo 548/2015, v ktorom najvyšší súd vyslovil, že naliehavý právny záujem v zmysle § 80 písm. c) OSP

[§ 137 písm. c) CSP] nie je daný, ak sa petit žaloby, jej skutkové tvrdenia a právne hodnotenie neviažu na odstránenie konkrétnej spornosti žalobcom uplatneného práva. V danom prípade požadované určenie neúčinnosti záložného práva by neodstránilo spornosť v otázke jeho samotnej existencie.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru o správnom zamietnutí žaloby, avšak z dôvodu neexistencie naliehavého právneho záujmu na všetkých žalobcami požadovaných určeníach, preto sa ďalšími dôvodmi zamietnutia žaloby a odvolacími dôvodmi sa nezaoberal. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej ako aj vo výroku o trovách konania, keď súd prvej inštancie správne vychádzal z úspechu strán v spore, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

24. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalovanému v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).